

Τα γάντια του Άρη του Ξεχασιάρη

Μια φορά κι έναν καιρό, ένα μικρό αγόρι που τον λέγανε Άρη ζήτησε από τη γιαγιά του για να του πλέξει ένα ζευγάρι γάντια για να κρατήσει τα χέρια του ζεστά από το χιόνι.

"Εντάξει, εγώ θα σου κάνω **κόκκινα** γάντια, είπε η γιαγιά του.

"Αλλά, γιαγιά, θέλω λευκά γάντια!"

«Όχι, όχι, όχι! Εάν σου πέσει ένα λευκό γάντι στο χιόνι, ποτέ δεν θα το βρεις », είπε η γιαγιά.

«Εγώ θα σου φτιάξω **πορτοκαλί** γάντια.»

«Αλλά, γιαγιά, θέλω άσπρα γάντια.

«Όχι, όχι, όχι! Εάν σου πέσει ένα λευκό γάντι στο χιόνι, ποτέ δεν θα το βρεις », είπε η γιαγιά.

«Εγώ θα σου κάνω **ροζ** γάντια."

"Αλλά, γιαγιά, θέλω λευκά γάντια, παρακαλώ!"

Το αγόρι ήταν το εγγόνι της, και το αγαπούσε πολύ. Έτσι, όταν είπε παρακαλώ, του έπλεξε ένα ζευγάρι άσπρα γάντια σαν το χιόνι. Το μικρό αγόρι αγκάλιασε τη γιαγιά του, φόρεσε τα ολόλευκα γάντια και βγήκε έξω για να παίξει στο χιόνι. Έφτιαξε ένα μεγάλο χιονάνθρωπο και έπαιξε χιονοπόλεμο. Όπως έπαιζε, ζεστάθηκε και έβγαλε τα γάντια του. Τα έβαλε στην τσέπη του. Τουλάχιστον, σκέφτηκε ότι πήγαν στην τσέπη του. Δεν ήξερε ότι το ένα έπεσε στο έδαφος, όταν έτρεξε για να παίξει κάπου αλλού. Ένας μικρός **τυφλοπόντικας** πλησίασε το γάντι. Φαινόταν ζεστό και άνετο. Έβαλε τη μύτη του μέσα στο γάντι. Έβαλε τα αυτιά του μέσα. Έβαλε ολόκληρο το κεφάλι του μέσα. Κουλουριάστηκε μέσα του, και το γάντι μεγάλωσε. Το γάντι ήταν ζεστό και άνετο, και το ζώο ήταν έτοιμο να πάει για ύπνο, όταν φάνηκε ένα **ΚΟΥΝΕΛΙ**.

«Μπορώ να περάσω;» ρώτησε το κουνέλι.

- "ΟΧΙ!" είπε ο τυφλοπόντικας.

-Μα το κρύο είναι τσουχτερό, να το αντέξω δεν μπορώ, είπε το κουνελάκι...

Αστο μοιραστούμε, σε παρακαλώ...

-Εντάξει, είπε ο τυφλοπόντικας. Αν χωράς πέρασε μέσα. Το κουνέλι έβαλε τη μύτη του μέσα στο γάντι. Έβαλε τα αυτιά του μέσα. Έβαλε ολόκληρο το κεφάλι του μέσα, κουλουριάστηκε, και το γάντι έγινε όλο και μεγαλύτερο. Σύντομα, ήταν αρκετά μεγάλο για δύο ζώα. Το γάντι ήταν ζεστό και άνετο, και ήταν έτοιμοι να πέσουν για ύπνο, όταν μια

αλεπού ήρθε από μακριά.

-«Μπορώ να περάσω;» Ρώτησε η αλεπού.

- "ΟΧΙ!" είπαν τα ζωάκια,

-Μα το κρύο είναι τσουχτερό, να το αντέξω δεν μπορώ, είπε η αλεπού...Ας το μοιραστούμε, σας παρακαλώ τους ζήτησε η αλεπού

-Εντάξει, είπαν τα ζωάκια. Αν χωράς πέρασε μέσα.

Η αλεπού έβαλε τη μύτη της μέσα στο γάντι. Έβαλε τα αυτιά της μέσα. Έβαλε ολόκληρο το κεφάλι της μέσα. κουλουριάστηκε, και το γάντι έγινε όλο και μεγαλύτερο. Σύντομα, ήταν αρκετά μεγάλο για 3 ζώα. Το γάντι ήταν ζεστό και άνετο, και ήταν έτοιμοι να πέσουν για ύπνο, όταν μια

αρκούδα ήρθε από μακριά

-«Μπορώ να περάσω;» Ρώτησε η αρκούδα.

- "ΟΧΙ!" είπαν τα ζωάκια

-Μα το κρύο είναι τσουχτερό, να το αντέξω δεν μπορώ, είπε η αρκούδα.Ας το μοιραστούμε, σας παρακαλώ.

-Εντάξει, είπαν τα ζωάκια. Αν χωράς πέρασε μέσα

-«Μπορώ να χωρέσω», είπε η αρκούδα με μια βαθιά φωνή.

Η αρκούδα έβαλε τη μύτη της μέσα στο γάντι. Έβαλε τα αυτιά της μέσα. Έβαλε ολόκληρο το κεφάλι της μέσα. Κουλουριάστηκε, και το γάντι έγινε ακόμη μεγαλύτερο. Τώρα ήταν αρκετά μεγάλο για τα 4 ζώα. Το γάντι ήταν ζεστό και άνετο. Ήταν έτοιμοι να πάνε για ύπνο, όταν ένα

μικρό **ΠΟΝΤΙΚΙ** ήρθε από μακριά.

-«Μπορώ να περάσω;» Ρώτησε το ποντικάκι.

- "ΟΧΙ!" είπαν τα ζωάκια.

-Μα το κρύο είναι τσουχτερό, να το αντέξω δεν μπορώ, είπε το ποντίκι. Ας το μοιραστούμε, σας παρακαλώ.

-Εντάξει, είπαν τα ζωάκια. Αν χωράς πέρασε μέσα.

-Αφού χώρεσα εγώ, είπε η αρκούδα, χωράει και το ποντικάκι.

-«Μπορώ να χωρέσω», είπε το ποντικάκι με μια ψιλή φωνή.

Έβαλε τη μύτη του μέσα στο γάντι. Έβαλε τα αυτιά του, έπειτα ολόκληρο το κεφάλι του, κουλουριάστηκε, και το γάντι έγινε ακόμη μεγαλύτερο.

Το ποντικάκι κουλουριάστηκε δίπλα στο κεφάλι της αρκούδας, και όπως άρχισε να ροχαλίζει, η ουρά του άρχισε να γαργαλάει τη μύτη της αρκουδίτσας που ξαφνικά....

ΑΑΑΑΑΨΨΟΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥ!!!!!! Φταρνίστηκε η αρκούδα, έσκασε το γάντι και πετάχτηκαν όλα τα ζώα στο κατάλευκο χιόνι...

Η **αρκούδα** προσγειώθηκε σε μια σπηλιά, όπου πήγε για ύπνο.

Η **αλεπού** προσγειώθηκε σε μια τρύπα στο κάτω μέρος του δέντρου και πήγε για ύπνο.

Το **κουνέλι** προσγειώθηκε στο χορτάρι και πήγε για ύπνο.

Ο **τυφλοπόντικας** προσγειώθηκε στο χιόνι και έσκαψε μέσα για να βρει τη δική του τρύπα και πήγε για ύπνο.

Και το **ποντίκι**; Το ποντίκι είναι ακόμη έξω και ψάχνει για ένα σπίτι. Ίσως να προσπαθήσει να μπει σε δικό σας.

Το γάντι το πήρε ο αέρας και προσγειώθηκε ακριβώς στα πόδια του μικρού Άρη. Ο Άρης σήκωσε το γάντι το φόρεσε στο χέρι του και έτρεξε στο σπίτι για να δείξει τη γιαγιά του, ότι μπορούσε να είναι υπεύθυνος με τα πράγματά του και να μη τα χάνει. Όμως, η γιαγιά δεν μπορούσε ποτέ να καταλάβει γιατί το ένα γάντι ήταν τόσο πολύ μεγαλύτερο από το άλλο....

Διασκευή του ουκρανικού παραδοσιακού παραμυθιού "Το μαγικό γάντι"

